Реклама

Замах у Монако і арешти в Одесі. Як тут замішані активи аграрного бізнесу

10:00 17.08.2026 Пн · 9 хв

Що пов'язує аграрний бізнес Вадима Єрмолаєва та колишні активи "Агроінвестгруп"?

Сергій Новіков

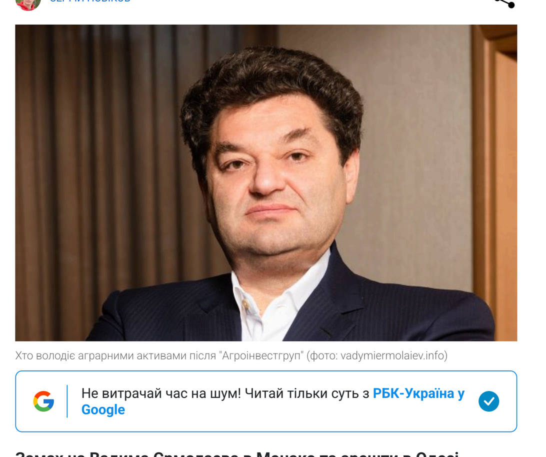

Хто володіє аграрними активами після "Агроінвестгруп" (фото: vadymermolaiev.info)

Не витрачай час на шум! Читай тільки суть з РБК-Україна у Google

Замах на Вадима Єрмолаєва в Монако та арешти в Одесі привернули увагу до активів аграрного й олійно-жирового бізнесу, зокрема до історії "Агроінвестгруп" та її колишніх активів. Детальніше про агробізнес Єрмолаєва, перерозподіл активів після банкрутства "Агроінвестгруп" і можливий зв'язок цих історій – у нашому матеріалі.

Головне

- Замах на Вадима Єрмолаєва в Монако та кримінальне провадження щодо адвоката Михайла Кобилянського в Одесі поєднує спільний контекст – аграрні та олійно-жирові активи, навколо яких розгортаються обидві історії.
- Група Єрмолаєва має потужності з переробки соняшнику та термінальну інфраструктуру, тоді як після банкрутства "Агроінвестгруп" її колишні активи продовжили працювати у нових юридичних структурах.
- Частина аграрних компаній, пов'язаних із колишньою промисловою базою "Агроінвестгруп", зберегла значні активи та прибутковість, що робить історію їхнього переходу важливою для розуміння ситуації.
- Чи мають ці дві резонансні справи спільний знаменник – питання, яке потребує додаткової уваги правоохоронних органів та розслідувань.

Чому події в Монако привернули увагу до агроринку

Замах на Вадима Єрмолаєва змусив уважніше подивитися на його аграрний та олійно-жировий бізнес. Майже одночасно в Одесі під кримінальним переслідуванням опинився адвокат Михайло Кобилянський – людина, через діяльність якої можна простежити історію частини промислової бази збанкрутілої "Агроінвестгруп".

Наразі ці події об'єднує спільний економічний контекст – одна з найважливіших експортних ліній України: соняшник – переробка – термінал – море.

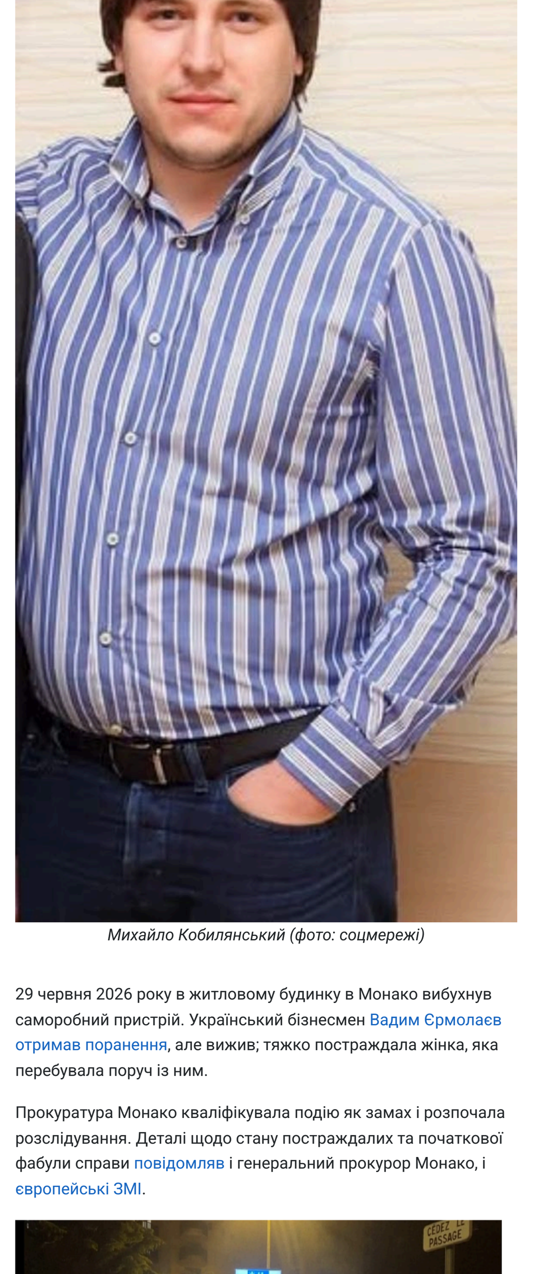

Михайло Кобилянський (фото: соцмережі)

29 червня 2026 року в житловому будинку в Монако вибухнув саморобний пристрій. Український бізнесмен Вадим Єрмолаєв отримав поранення, але вижив; тяжко постраждала жінка, яка перебувала поруч із ним.

Прокуратура Монако кваліфікувала подію як замах і розпочала розслідування. Деталі щодо стану постраждалих та початкової фабули справи повідомляв і генеральний прокурор Монако, і європейські ЗМІ.

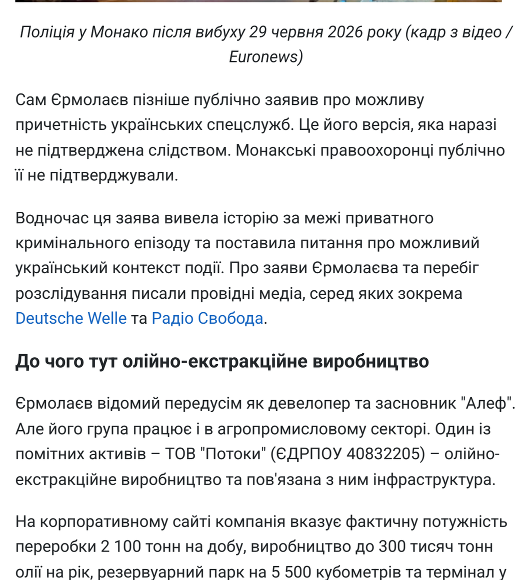

Поліція у Монако після вибуху 29 червня 2026 року (кадр з відео / Euronews)

Сам Єрмолаєв пізніше публічно заявив про можливу причетність українських спецслужб. Це його версія, яка наразі не підтверджена слідством. Монакські правоохоронці публічно її не підтверджували.

Водночас ця заява вивела історію за межі приватного кримінального епізоду та поставила питання про можливий український контекст події. Про заяви Єрмолаєва та перебіг розслідування писали провідні медіа, серед яких зокрема Deutsche Welle та Радіо Свобода.

До чого тут олійно-екстракційне виробництво

Єрмолаєв відомий передусім як девелопер та засновник "Алеф". Але його група працює і в агропромисловому секторі. Один із помітних активів – ТОВ "Потоки" (ЄДРПОУ 40832205) – олійно-екстракційне виробництво та пов'язана з ним інфраструктура.

На корпоративному сайті компанія вказує фактичну потужність переробки 2 100 тонн на добу, виробництво до 300 тисяч тонн олії на рік, резервуарний парк на 5 500 кубометрів та термінал у Рені із зерновими складами й можливістю відвантаження на судно (ці відомості оприлюднені самими "Потоками").

Промислова інфраструктура Potoky (фото: potoky.com.ua)

Це значний масштаб. Соняшникова олія залишається однією з провідних експортних позицій України. За даними Міністерства економіки, у першому кварталі 2026 року кукурудза, соняшникова олія та пшениця зберігали лідерство в аграрному експорті, а валютна виручка від олії зросла на 20% за збільшення фізичного обсягу на 3%. Загалом аграрний експорт за квартал становив 15,5 млн тонн на 6,3 млрд доларів.

Тобто йдеться не про периферійну галузь, а про важливе джерело експортної виручки. Тому бізнес-контекст замаху на Єрмолаєва змушує дивитися не лише на нерухомість та інші активи, а й на олійний сектор. Не як на встановлений мотив, а як на галузь, де концентрація активів і доступ до експортної інфраструктури мають значну економічну цінність: сировина вирощується всередині країни, переробляється поруч із портами та перетворюється на валютну виручку.

До "Потоків" тут був "Агроінвест"

Одеська олійно-жирова галузь має власну історію, значну частину якої пов'язують з "Агроінвестгруп". До краху холдинг являв собою не набір розрізнених компаній, а масштабну промислову систему. Аграрні підприємства створювали ресурсну базу – передусім зернові та соняшник. Елеватори приймали й зберігали врожай. Олійно-жирові підприємства переробляли сировину. Портові потужності забезпечували вихід продукції на чорноморський маршрут та експортного покупця.

У колишньому корпоративному оточенні одночасно були присутні "Агроінвестгруп", Одеський та Іллічівський олійно-жирові комбінати, СПАТ "Україна" та Василь Калашник. Судові матеріали підтверджують, зокрема, володіння СПАТ "Україна" акціями Одеського олійно-жирового комбінату та участь комбінату у пов'язаних виробничих структурах. І цей корпоративний зв'язок було встановлено документально рішенням Господарського суду Одеської області.

Лінія фасування олії Одеського олійножирового комбінату в історичному фотоальбомі підприємства (фото: archive.od.gov.ua)

Фінансовим центром цієї конструкції був "Дельта Банк", який кредитував великі підприємства одеського олійно-жирового та портового секторів. За одним із договорів Іллічівському олійно-жировому комбінату відкрили кредитну лінію з лімітом 350 млн грн (саме існування договору та умови зобов'язань відображені в постанові Верховного Суду). Навколо Іллічівського зернового порту боргові зобов'язання вже вимірювалися мільярдами гривень (історію вимог кредиторів та продажу активу розбирали українські ЗМІ).

Коли у 2019 році "Агроінвестгруп" збанкрутувала, сама корпоративна структура припинила існування в попередньому вигляді, але її активи – земля, склади, елеватори, заводи та корпоративні права – залишилися. Розпочався тривалий процес зміни власників та контролю над частиною активів. Спроба вивезти арештоване майно з Ізмаїльського елеватора стала одним із найпублічніших епізодів конфлікту: про неї повідомляли у МВС України та писали місцеві журналісти.

Протистояння навколо Ізмаїльського елеватора після краху "Агроінвестгруп" у червні 2019 року (фото: bessarabiainform.com)

Холдинг зник не повністю

Частина колишнього земельного ресурсу продовжила працювати вже у складі нових компаній. Один із найбільш показових прикладів – ТОВ "Раліївка": галузеві джерела пов'язували значну частину земель, які воно обробляє, з колишнім банком "Агроінвестгруп". До кінця 2025 року активи "Раліївки" досягли приблизно 666 млн грн, а сукупний чистий прибуток за 2021-2025 роки – близько 482 млн грн.

Інший великий актив – ТОВ "Південна Житниця" (ЄДРПОУ 42779594). У компанії зі статутним капіталом 26 млн грн по 50% належать Людмилі Борисенко та Анастасії Юріївні Паламарчук, онуці Василя Калашника. На кінець 2025 року активи підприємства становили близько 289 млн грн; у 2024 році воно отримало майже 58 млн грн чистого прибутку. Ті самі партнери володіють по 47% ТОВ "ПЗ Троїцьке" (ЄДРПОУ 42634593) зі статутним капіталом близько 31,9 млн грн.

Таким чином, частина аграрної бази, яка сформувалася до кризи "Агроінвестгруп", продовжила працювати вже в інших юридичних структурах, зберігаючи економічну вартість та генеруючи прибуток.

У цьому ж широкому галузевому контексті з'являється ім'я – Юрій Олександрович Паламарчук, який очолює "Потоки". В той час як серед власників аграрних компаній, пов'язаних із колишньою структурою "Агроінвестгруп", є Анастасія Юріївна Паламарчук.

Таким чином документально підтверджується: один Паламарчук очолює олійно-жирове підприємство групи Єрмолаєва, інша особа з таким самим прізвищем володіє аграрними компаніями, пов'язаними з активами колишньої "Агроінвестгруп".

Звичайно, самі по собі ці факти можуть не свідчити про спільний контроль або координацію між цими структурами. Водночас така конфігурація показує економічну географію потенційного інтересу: соняшник, земля, переробка та морський вихід є послідовними ланками однієї експортної системи.

Кримінальне провадження

На цьому тлі нове кримінальне провадження №12021164480001069 в Одесі привертає увагу до історії активів. Адвокату Михайлу Кобилянському 22 червня 2026 року повідомили про підозру; 9 липня підозру отримала нотаріус Фролова.

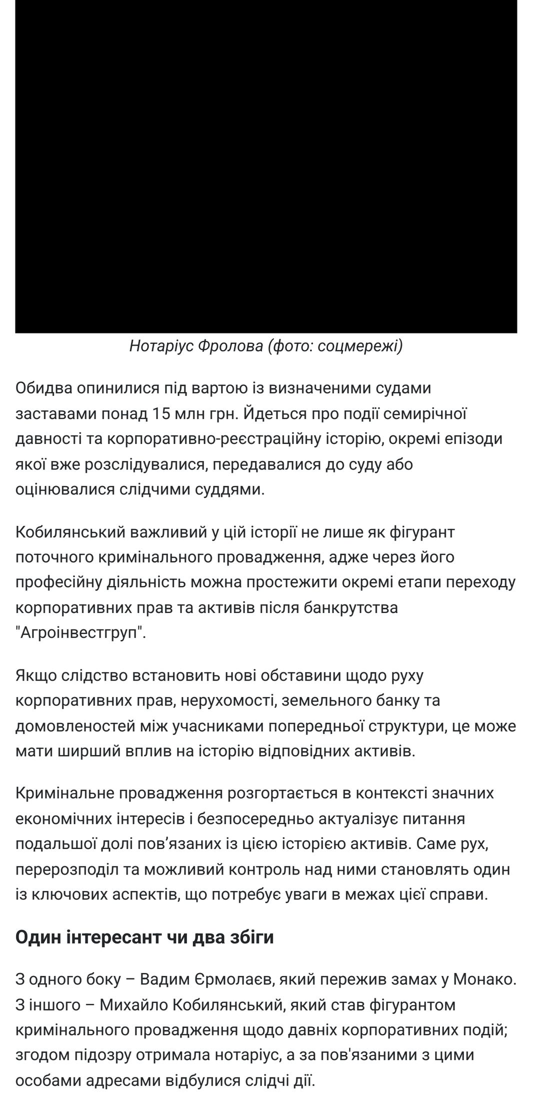

Нотаріус Фролова (фото: соцмережі)

Обидва опинилися під вартою із визначеними судами заставами понад 15 млн грн. Йдеться про події семирічної давності та корпоративно-реєстраційну історію, окремі епізоди якої вже розслідувалися, передавалися до суду або оцінювалися слідчими суддями.

Кобилянський важливий у цій історії не лише як фігурант поточного кримінального провадження, адже через його професійну діяльність можна простежити окремі етапи переходу корпоративних прав та активів після банкрутства "Агроінвестгруп".

Якщо слідство встановить нові обставини щодо руху корпоративних прав, нерухомості, земельного банку та домовленостей між учасниками попередньої структури, це може мати ширший вплив на історію відповідних активів.

Кримінальне провадження розгортається в контексті значних економічних інтересів і безпосередньо актуалізує питання подальшої долі пов'язаних із цією історією активів. Саме рух, перерозподіл та можливий контроль над ними становлять один із ключових аспектів, що потребує уваги в межах цієї справи.

Один інтересант чи два збіги

З одного боку – Вадим Єрмолаєв, який пережив замах у Монако. З іншого – Михайло Кобилянський, який став фігурантом кримінального провадження щодо давніх корпоративних подій; згодом підозру отримала нотаріус, а за пов'язаними з цими особами адресами відбулися слідчі дії.

Таким чином, один із можливих напрямів для перевірки правоохоронними органами пов'язаний не так зі збігом прізвищ, як з економічною структурою одеської олійно-жирової галузі. Це земля та соняшник, елеватори й склади, переробка та термінали, доступ до портів та експортної виручки. "Агроінвестгруп" свого часу об'єднувала значну частину цих елементів в одну систему. Після її краху корпоративна структура розпалася, а активи опинилися у різних юридичних особах. Група Єрмолаєва сьогодні має власні потужності з переробки та термінальної інфраструктури.

Саме тому виникає питання: чи можуть обидві історії мати економічний перетин?

СБУ бере участь у розслідуванні замаху на Єрмолаєва, а також здійснює оперативний супровід провадження щодо Кобилянського. Водночас сама по собі участь одного правоохоронного органу в обох справах не означає, що вони пов'язані між собою. Чи є між цими історіями якийсь зв'язок, можуть показати лише майбутні матеріали розслідувань та подальші офіційні рішення.

Що має дати відповідь

Гіпотеза про можливий зв'язок між цими подіями може бути підтверджена або спростована лише документами. Для цього потрібні матеріали монакського розслідування, встановлені зв'язки організаторів замаху, повна фабула підозр Кобилянському та Фроловій, перелік нових доказів у справі 2026 року, історія переходу кожного спірного активу та інформація про осіб, які отримують або можуть отримати економічну вигоду від відповідних змін.

На сьогодні ж точно встановленими є такі обставини: замах на Єрмолаєва – факт; його олійно-жировий і термінальний бізнес – факт; історія промислової структури "Агроінвестгруп" та її банкрутства – факт; діяльність аграрних активів у нових юридичних структурах – факт; кримінальне провадження щодо Кобилянського та підозра нотаріусу – факт.

Натомість спільний замовник, єдиний план або координація цих подій наразі не встановлені та залишаються версіями, які потребують доказів та уваги правоохоронних органів.

Ця історія важлива не лише через окремі кримінальні провадження. Вона показує, наскільки складним може бути рух активів після банкрутства великого аграрного холдингу та наскільки важливо розділяти встановлені факти, юридичні рішення та припущення про можливі економічні інтереси.

Не пропустіть головне! Підпишіться на наші оновлення в Google!

Або читайте нас там, де вам зручно!

Більше по темі:

Агропромисловий комплекс · Бізнес

Реклама
Ad
НОВИНИ

РФ уночі атакувала Україну різними типами дронів: скільки знешкодила ППО
Реклама
Ad

Ідентифікатор онлайн-медіа в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа — R40-05347. Інформаційний портал «РБК-Україна» має тримовну версію (українську, російську та англійську), головна сторінка порталу - https://www.rbc.ua. Фотографії, зображення належать їх правовласникам. Всі фотографії на Порталі, авторами яких є журналісти «РБК-Україна», розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International. Редакція «РБК-Україна» може не поділяти точку зору авторів. Оціночні судження не підлягають спростуванню та доведенню їх правдивості. За достовірність та зміст реклами відповідальність несе рекламодавець. Матеріали, позначені плашкою: «Прес-реліз», «Спецпроект», «Партнерський матеріал», «Promo», «Благодійність», «Резонанс» розміщуються на правах реклами і призначені, як правило, для осіб, які досягли 21-річного віку. «Новини компаній» - це інформаційний формат, що охоплює новини, події та оголошення, пов'язані з діяльністю компаній, базуються на пресрелізах, які випускають самі компанії, і за які редакція не несе відповідальності. Онлайн-медіа «РБК-Україна» призначене для осіб віком від 21 року.

© LLC «UBT MEDIA», 2006-2026.